

• 7 ГРУДНЯ - ДЕНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ!

Шановні працівники органів місцевого самоврядування та депутати всіх рівнів. Прийміть щирі вітання з нагоди Дня місцевого самоврядування. Працівники місцевого самоврядування та депутатські корпуси нашого району завжди вирізнялися високим професіоналізмом, цілеспрямованістю та відповідальністю у вирішенні важливих соціально-економічних та суспільно-політичних питань. А завдяки злагоженій роботі представницької й виконавчої гілок влади, тісному співробітництву сьогодні вдається не лише вирішувати чимало непростих завдань, а й реалізовувати багато перспективних планів та задумів. З приводу свята прийміть слова вдячності за вашу самовіддану працю на благо розвитку територіальних громад району. Від усього серця бажаємо кожному з вас міцного здоров'я, миру, злагоди, активної громадянської позиції та єдності на шляху розбудови рідної України!

Віктор Годлевський,
голова районної ради

Віктор Дудукалов,
голова районної державної адміністрації

НА РІК — ДЕШЕВШЕ!
ПЕРЕДПЛАТИВШИ «НИВУ» на весь 2017 рік за пільговим індексом, ВИ **БЕЗКОШТОВНО** ОТРИМАЄТЕ 14 номерів газети **і знижку 20%** на рекламні послуги в нас! **ВІЗЬМЕТЕ** участь у **РОЗІГРАШІ ПРИЗІВ** від постійного спонсора — народного депутата України **ОЛЕКСАНДРА ПОНОМАРЬОВА!**

Вартість пільгової річної передплати — 186,05 грн (+ 4 грн поштові послуги). Індекс для РІЧНОЇ передплати — 97807.

Середа,
7
грудня
2016 року
№ 98 (10244)

ГАЗЕТА ЧЕРНІГІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ТА ЧЕРНІГІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

виходить з червня 1934 року. Ціна договірна.

Сердечно вітаю усіх жителів району, працівників місцевого самоврядування, селищних та сільських голів, депутатів сільських та районної рад із днем, який посідає особливе місце серед державних свят!

День місцевого самоврядування об'єднує людей активної життєвої позиції, лідерів місцевих громад, всіх громадян, яким не байдужа доля сучасної України.

Щиро бажаю всім вам, шановні, миру, благополуччя, принциповості та відповідального ставлення до нашої великої спільної справи — розбудови вільної, незалежної України. Нехай не покидають вас Віра, Надія та Любов!

**Народний депутат України
Олександр Пономарьов**

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЧЕРНІГІВСЬКОГО РАЙОНУ, ДЕПУТАТИ РАД УСІХ РІВНІВ! ПРИЙМІТЬ НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ З ДНЕМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ!

Сьогодні на органи місцевого самоврядування покладено велику відповідальність за соціально-економічний розвиток територій та благополуччя їхніх жителів. Від професіоналізму, досвіду й компетентності, самовідданої праці, наполегливості й відповідальності працівників органів місцевого самоврядування, депутатів залежить добробут людей, наше спільне майбутнє.

З нагоди свята прийміть слова вдячності за вашу сумлінну та самовіддану працю на благо розвитку територіальних громад Чернігівського району. Від усього серця бажаю вам міцного здоров'я, наснаги, витримки, наполегливості, оптимізму та нових здобутків.

Хай розуміння й підтримка вашої громади завжди надають вам упевненості долати перешкоди й досягати бажаних результатів навіть у найскладніших ситуаціях.

Чернігівський селищний голова В. О. МАНІЧ

• **КОНКУРС РІЗДВЯНА ІСТОРІЯ**

Редакція газети «Нива» за фінансового сприяння депутата Запорізької обласної ради Андрія Гогунського оголошує літературний конкурс «Різдвяна історія».

Пропонуємо у віршованій або прозовій формі написати цікаву новорічну або різдвяну оповідку з вашого життя. Твори на конкурс до 28 грудня принесіть у редакцію чи надішліть на нашу електронну скриньку niva061934@gmail.com.

• 7 ГРУДНЯ — ДЕНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

ДЛЯ НЬОГО СПРАВИ ГРОМАДИ — ПОНАД УСЕ

Тетяна ТУРАСОВА,
директор Ільїнського Палацу культури

Є люди, які приходять у цей світ для того, щоб турбуватися про інших. Таким є наш сільський голова Олександр Каземирович Залецький.

Працює він на цій посаді з 2001 року, і вже протягом багатьох років сумлінно та добросовісно виконує свою роботу. Під його чітким керівництвом на території сільської ради вирішується безліч питань у галузях освіти, культури, медицини, соціальної сфери та інших. Так, завдяки його підтримці й наданій фінансової допомоги Ільїнською сільською радою було придбано новий шкільний автобус для підвозу учнів, замінено вікна та двері в Ільїнському навчально-виховному комплексі та Палаці культури, виділені кошти з місцевого бюджету для придбання комп'ютерної техніки для школи.

Турбується наш голова про дітей. На Святого Миколая та до новорічних свят усі діти, які мешкають на території сільської ради, кожного року отримують подарунки. У селах Тарасівка

та Олександрівка встановили гойдалки для малечі, а біля Палацу культури — дитячий майданчик.

Кожен із нас намагається вирішувати свої проблеми особисто, але виходить це не завжди. І тоді люди звертаються саме до нього, бо знають, що Олександр Каземирович ніколи не відмовить. Особливо наш голова піклується про людей пенсійного віку. Учасникам війни щорічно до Дня Перемоги надаються продуктивні набори, інваліди отримують матеріальну допомогу. Турбується Олександр Каземирович і про благоустрій на селі. За його сприяння зроблено освітлення в усіх селах сільради, проведено поточні ремонти доріг у селах Тарасівка, Ільїне, Красне, Олександрівка. Завдяки йому відремонтовані сільський фельдшерсько-акушерський

пункт та поштове відділення зв'язку.

Не залишаються поза увагою сільського голови й заклади культури в нашій місцевості. За його участю постійно проводяться святкові розважальні заходи в приміщенні сільського Палацу культури, де зустрічають та пригощають гостей смачними стравами. Для учасників художньої самодіяльності придбали українські костюми та сорочки. Лише в цьому році наш голова посприяв виїзним концертам учасників художньої самодіяльності в села Новомихайлівка, Новополтавка та Новоказанкувате.

Дякуємо нашому сільському голові Олександру Каземировичу Залецькому за його турботу. Вітаємо зі святом Дня місцевого самоврядування, зичимо здоров'я та натхнення в нелегкій праці.

О. К. Залецький за успіхи в роботі Указом Президента України нагороджений ювілейною медаллю «25-річчя незалежності України».

• **УВАГА! ПРЯМА ЛІНІЯ!**

У четвер, **15 грудня 2016 року**, в Чернігівській районній державній адміністрації відбудеться пряма «гаряча» телефонна лінія, під час якої на запитання громадян відповідатиме керівник апарату райдержадміністрації **Логвиненко Валентина Никифорівна**.

Звертатися з 10 до 11 години за номером телефону 9 14 20.

• УЧОРА БУВ ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Газета «Нива» запитала: Що для вас українська армія?

Ілля Яковлев,
учень 10 класу СШ «Надія»,
смт Чернігівка

Армія — це сила, міць і слава України. На наших військових покладена священна місія — боронити рідну землю, забезпечувати мирне життя свого народу. І сьогодні Збройні Сили України з честью виконують цю місію. Народ підтримує свою армію, допомагає. Вірю, що українська армія стане на один щабель із найсильнішими арміями світу.

Уляна Зігаленко,
7 років,
с. Широкий Яр

Наша армія — захисниця України і її народу. Мій дядько Анатолій — учасник АТО. Я пишаюся ним і рада, що він повернувся додому живим і неушкодженим. Дуже хочу, щоб якнайшвидше закінчилася війна, щоб не вбивали людей.

А ще вітаю дядю Толю та всіх воїнів української армії зі святом.

Інна Грицун,
секретар відділу освіти,
смт Чернігівка

Кожна держава має своє військо. Народна мудрість говорить: «Бажаєш жити в мирі — готуйся до війни». Українська армія сьогодні проходить складний етап становлення, у справжній війні підтверджуючи своє призначення захищати суверенітет та незалежність держави від зазіхань зовнішніх агресорів. За останні два роки наші воїни багато навчилися. Хлопці, які навіть автомата в руках не тримали, сьогодні — першокласні кулеметники й снайпери.

Мій чоловік нині в АТО. Я знаю, що поряд з ним хлопці, які не відсиджувалися вдома, не втікали за кордон, не робили «липові» довідки. На них можна поклатися в усьому. Саме завдяки їм наше життя тут тече мирним руслом. Тому хочу сказати тим, хто зараз у комфорті, теплі, вдома: не забувайте про солдатів, про те, якою ціною вони здобувають мир. А ще ми з нетерпінням чекаємо на повернення наших рідних і близьких з фронту.

Бажаю всім нам миру та спокою.

Анастасія Симоненко,
с. Салтичія

Ще кілька років тому дата 6 грудня не викликала в мене такий шквал думок і емоцій. В Україні святкували День Збройних Сил, але це було якось формально. Тепер я розумію, що два роки тому справжньої української армії не було. А зараз вона є. Абсолютно нова, яка стає міцною бронєю. Війна на Сході держави показала, що Україна не має права на слабе військо. Сьогодні військовослужбовці виявляють глибокий патріотизм, стійкість, витримку, відповідальність. У найскладніших умовах вони залишаються вірними присязі.

Воїни навчилися воювати якісно й злагоджено. Тому особисто я вважаю, що 6 грудня — День Збройних Сил України — це справді свято Українського війська, яким уже зараз може пишатися наша держава.

Геннадій Станков,
смт Чернігівка

Для мене українська армія — це все. Я гордий за наших хлопців, які довели спроможність нашого війська зупинити чужинців та найманців, не пустити їх у глибоку країну. Адже лише завдяки нашим солдатам сьогодні ми спокійно спимо, ведемо звичний образ життя. Я пишаюся мужністю й героїзмом військових. І хочу побажати їм кращого оснащення, сил, здоров'я, добра в родині. А всім нам мирного неба та рідної землі під ногами.

• 5 ГРУДНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ВОЛОНТЕРА

ВОЇН, ПАТРІОТ, ВОЛОНТЕР

Микола ЄРЕМЕНКО

Уці грудневі дні Україна вшановує військовослужбовців, працівників та ветеранів Збройних Сил України.

Микола Петрович Пода працює вчителем фізичної культури Новопопелівської ЗОШ І-ІІІ ступенів. Можна сказати, гартує фізичну підготовку майбутніх захисників, бо з власного досвіду знає, наскільки необхідна вона, особливо в умовах війни.

Микола Петрович — учасник бойових дій в Афганістані, де перебував з листопада 1987 по лютий 1989 років. Службу проходив у складі десантно-штурмової маневреної групи, яка входила до складу Прикордонних військ КДБ СРСР. Служив на посаді командира відділення зв'язку у званні старшого сержанта.

За мужність у боях, зразкове виконання службових обов'язків нагороджений медалями: «За бойові заслуги», «За відвагу», «За відзнаку в охороні державного кордону» та ювілейними нагородами.

Повернувшись з тієї «чужої» війни, зрозумів, що потрібні зміни в нашій країні.

Як патріот, із радістю підтримував і всіляко намагався

роз'яснити значення утворення суверенної держави України.

Під час буремних подій Революції Гідності брав участь у чернігівських євромайданах, патріотичних акціях, збору до-

помоги учасникам АТО.

Неодноразово поривався й сам туди, на Донбас, але за станом здоров'я розумів, що мало чим допоможе в умовах війни.

Допоки відділення Одеського військового шпиталю знаходилося у смт Куйбишеве, відвідував бійців АТО, які перебували там на лікуванні, привозив різні речі та пригощав їх домашніми смаколикками.

Ветерану через рік — п'ятдесят. Разом з дружиною Іриною Андріївною, яка працює комірником у цій же школі, виховали сина Богдана, який з невісткою Аллою подарували онука Данила. Зігрівають теплом і радістю батьківські серця дві щедрухи, дві квіточки, близнючки Таня і Даша, учениці місцевої школи.

Захисник Вітчизни, волонтер Микола Пода вірить у стійкість, витримку й бойову майстерність нашої армії. Знає напевне, що будуть перемоги, і в донесенні вищого керівництва такі рядки: «Повернути нами і Крим, і Донбас!».

Зі святом вас, шановні захисники Вітчизни, волонтери. Міцного здоров'я, сімейного благополуччя, мирного неба над нашою країною.

У Чернігівці виклали плиткою 110 метрів тротуару

Артем ЗАВНЕУСОВ

Тепер бетонною плиткою суцільно вимощено весь тротуар по вулиці Соборній від Алеї Слави до Слобідської вулиці.

Всього викладено близько 300 кв. метрів бруківки на ділянці довжиною 110 метрів — від районного історичного музею до магазину «Пошук» (колишнього гастроному). Ця доріжка поєднала між собою ділянки, вимощені плиткою раніше: 50 метрів із західного боку — у жовтні 2016 року за кошти районного осередку політичної партії Опозиційний блок, 50 метрів зі східного боку — власником чернігівського магазину «Пошук» за кілька років до того.

Як розповів селищний голова Віталій Манич, це була ініціатива депутатів — завершити викладення тротуару бруківкою. Нове покриття Чернігівська селищна рада замовила у мелітопольського виробника ПП «Скоробагатько». Понад тиждень будівельники укладали його, а 3 грудня завершили роботу.

Низький уклін за порятунок життя

Юлія ХАРЧУК,
смт Чернігівка

Вирішила через газету розповісти та подякувати людині, якій зобов'язана власним життям. Говорять, що медичний працівник — це посередник між людиною і Богом. З ними — лікарями, медичними сестрами, фельдшерами — часто пов'язані надія й захист нас, пацієнтів. І саме таким захисником для мене стала фельдшер Чернігівської «швидкої допомоги» Альона Макаренко.

Людина я немолода — 88 років. Зрозуміло, що проблем із здоров'ям вистачає. 22 жовтня стався у мене серцевий напад. Пігулки не допомогли, тож змушена була викликати «швидку допомогу». На виклик приїхала гарна, тендітна дівчина. Проте я швидко зрозуміла, що

за молодістю прихована висока професійність і досвід.

Альона робила все швидко й чітко — змряла тиск, зняла кардіограму, за нею визначила, які ліки потрібно вколоти. А ще не поскупилася вона на теплі, підбадьорливі слова. Від тих заспокоїлих слів, доти-

ку таких лагідних рук усередині мене загорівся ліхтарик з тонким, але рівним світлом надії й упевненості. Не пошкодувала Альона свого часу й відвідала мене наступного ранку, щоб пересвідчитися, чи все гаразд.

Щиро дякую Альоні за милосердя, готовність прийти на допомогу та бажану здоров'я, невичерпної енергії, доброти, любові та справжнього людського щастя.

І дай, Боже, щоб у нас було більше таких медичних працівників, як Альона Макаренко — професійно грамотних, досвідчених, людяних.

ПАПА РИМСЬКИЙ ДОПОМІГ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ

Артем ЗАВНЕУСОВ

12 сімей внутрішніх переселенців у Чернігівському районі отримали грошову допомогу в рамках благодійної акції «Папа для України».

Як розповіла голова районної організації Товариства Червоного Хреста України Лідія Кіридон, з 16 жовтня разово фінансову допомогу для купівлі харчів, одягу та взуття отримали 46 внутрішніх переселенців зі східних областей України, що проживають у Чернігівському районі.

Допомога розрахована на переселенців — одиноких стариків і дітей з багатодітних сімей. Вона становить 1 000 грн на одну дитину чи на одного пенсіонера. Якщо в сім'ї троє дітей, то вона отримує 3 000 грн, сім'я з двох стариків із мінімальною пенсією отримує 2 000 грн.

Кошти надійшли на банківські рахунки отримувачів допомоги від проекту громадської організації КримSOS «Допомога багатодітним родинам та одиноким людям похилого віку — переселенцям з Донбасу».

що постраждали внаслідок війни, без поділу за вірою, конфесією чи народністю. Кошти розподіляють через проекти українських громадських організацій, що опікуються проблемами внутрішньо переміщених осіб.

Внутрішні переселенці можуть звертатися за довідками щодо отримання допомоги до Чернігівської районної організації Товариства Червоного Хреста України за номером (06140) 9 11 22 у будні, з 8:00 до 12:00.

РАЙОННИЙ ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ ПОПОВНИВСЯ НОВИМИ ЕКСПОНАТАМИ ЧАСІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ

Дільбар КОБЕЦЬ,
директор районного історичного музею,
Фото Володимира ПЕНЕЖКА

Давно відгриміли останні постріли Другої світової — найжахливішої війни в історії людства. На жаль, усе менше залишається очевидців тих страшних подій, і в майбутньому розповісти про них нам зможуть тільки мовчазні свідки — музейні експонати. Тому наше завдання сьогодні — поповнювати музейні експозиції і ретельно берегти кожну крупинку історії, здатну відновити достовірну картину тієї війни.

Так склалося, що про події 1941 року ми нині знаємо значно менше, ніж про великі битви під Сталінградом чи Курськом, Москвою чи Берліном. Хоча саме в перші місяці війни відбулися події, які виявили високу стійкість простих воїнів, їхній героїзм, готовність до самопожертви — саме ті якості, які привели наш народ до перемоги у травні 1945 року. Про те, що відбувалося в тривожному 1941 році ми дізнаємося із мемуарів, спогадів, щоденників, листів колишніх солдатів та офіцерів, які першими прийняли удар гітлерівської армії.

23 листопада районний історичний музей поповнився експонатами, які є «німими» свідками тих героїчних, але водночас жахливих і трагічних подій початку

жовтня 1941 року. Передали їх учні та викладачі Новополтавської загальноосвітньої школи. Перед нами постає поржавіла, пробита кулями солдатська каска, смертоносні артилерійські гільзи різних калібрів, пошкоджена корозією та часом гвинтівка системи Мосіна, магазин для патронів знаменитого пістолета-кулемета системи Шпагіна зразка 1941 року.

Серед переданих артефактів є погнута алюмінієва кружка загублена бійця. Усі ці речі юні пошуковці знайшли на місці, де точилися жорстокі бої Червоної армії під час відступу та оточення військ 18-ї та 9-ї армій Південного фронту.

Крім того, експонати нашого музею розповідають багато цікавого про славі й трагічні сторінки українського народу і його

маленької невід'ємної частини — Чернігівського району.

Закликаємо всіх небайдужих людей підключитися до збору експонатів для поповнення районного історичного музею, щоб зберегти матеріальні й духовні скарби рідного краю, передати для нащадків усі надбання минулих і сучасних поколінь. Приносьте старовинні речі, предмети побуту ваших дідусів і бабусь, витвори їхньої праці, давній одяг, взуття, археологічні знахідки, книги й документи, що свідчать про історію району, походження того чи іншого села, нагороди за ратний і трудовий подвиги, старовинні монети. Подивіться сімейні фотоархіви, у яких можуть бути зафіксовані важливі історичні моменти. Пам'ятаймо, що кожен окремо взятий предмет старовини — це часточка нашої великої історії.

Колектив районного історичного музею гостинно запрошує відвідувачів. Приїдьте до музею! Роздивіться експонати, доторкніться до мовчазних свідків минулого, перегляньте старі фотокартки, вчитайтесь в листи, написані на поштовому від часу аркуші. Усе це — наше коріння, наша пам'ять, наш слід на землі.

ЗИМА БУДЕ... І, МОЖЛИВО, ХОЛОДНА

Іван ПОДА,
пенсіонер, с. Новополтавка

Днями в програмі «Панянка-селянка» показали село в Монголії та юрту татешньої селянки. Зима, 26 градусів морозу, а в юрті тепло, затишно, працює телевизор та інтернет. Ось вам і Монголія!

Дивлюся, як наші люди готуються до зими — хто на велосипеді везе в'язку хмизу, хто гілку тягне із лісосмуги — і стає якось не по собі. У газифікованих регіонах дозволяється палити газ у борг, і розмов про тарифи на газ багато чуємо. Про нашу ж місцевість — ніде жодного слова.

Зменшується кількість лісових насаджень — це факт, про це пишуть, це негативне явище. Однак головний негатив у тому, що нас, українців, було 52 мільйони, а нині стало 42. Це від того, що у нас, пробачте, і голодно, і холодно. Думаю, що нинішня влада розуміє реальний стан у країні: що простій людині сьогодні необхідно їсти хліб, взутися та вдягтися, купити ліки, а ще — виплатити непомірні гроші за вугілля чи дрова. Це стосується не тільки пенсіонерів.

Вдамося до історії. 1921 рік у нашій сім'ї згадувати було не прийнято. Аби не порушити ненароком нашу дитячу психіку, дорослі замовчували про голод, про те, що їли, як виживали. Пережили, прийшла весна 1922 року, і постало питання — чим засівати землю, якщо все до зернини вже давно з'їли. Нагадаю, що не було тоді вже поміщиків, але й колгоспів теж. Селянин залишався, що називається, наодинці зі своєю бідою. Держава допомогти не мала змоги, але влада діяла адекватно — дозволила благодійним організаціям із-за кордону надати посівний матеріал кожному, тобто, як зараз говорять, — надати адресну допомогу.

Літо 1922 року видалося врожайним — на половині площ зеленіла «американська» кукурудза, а на вільних, незасіяних землях жовтіла свиріпа, з якої пізніше надавали олії. Ось так — на мамалізі та кукурудзяному хлібі і входили у 1923 рік.

Тож хотілося б, щоб і зараз влада, особливо місцева, реально дивилася на стан речей, турбувалася про кожного жителя, а не загалом, бо по-різному живуть люди.

Залишати напризволяще найменш захищених не слід, власне, для цього й існує влада. Періодично надається статистика — скільки зібрано, скільки надано, а декларації чи статистики даних — скільки людей і на яку конкретну суму виживають — ми не знаємо. Від рівня життя пересічного українця, від багатства кожного залежить у цілому й багатство держави нашої, України. А то виходить, що в Монголії й дороги кращі, і в автобусах затишно, і навіть у юртах тепліше, ніж у наших будинках. Мені від цього соромно. Замовчувати чи лакувати нашу дійсність — нечесно. Це не вихід із того становища, в якому знаходимося.

АФІША

У неділю — вечір відпочинку

Віктор ЦЕРБАНЬ, в. о. директора районного центру культури та дозвілля
Запрошуємо шанувальників творчості Андрія Макаревича та гурту «Машина времени» на вечір відпочинку

«Перекресток семи дорог»,

який відбудеться в РЦКД у неділю, 11 грудня.

Початок — о 18:00. Вхід вільний.

Дитячі лікарі — на другому поверсі поліклініки

Артем ЗАВНЕУСОВ

У приміщенні дитячої консультації роблять ремонт і міняють вікна. Тому тимчасово педіатри приймають хворих на другому поверсі поліклініки.

Реєстратуру дитячої поліклініки розмістили у кабінеті № 9, що на першому поверсі поліклініки, праворуч від входу. Дитячі лікарі працюють з 8:00 до 16:12 у кабінетах №№ 22-24 на другому поверсі, ліворуч від сходів. Терапевт Наталія Рева приймає хворих у кабінеті № 20.

БУДИНКИ ЗАГОРІЛИСЯ ВІД ПІЧОК І ТЕЛЕВІЗОРА

Олександр КОБЕЦЬ,
начальник Чернігівського РС ГУ ДСНС України в Запорізькій області, підполковник служби ЦЗ

З початком опалювального періоду в Чернігівському районі збільшилася кількість пожеж у приватних житлових будинках.

15 листопада сталася пожежа в одноповерховому житловому будинку по вул. Соборній. Черговий караул 5-ДПРП на чолі з начальником РС ГУ ДСНС України у Запорізькій області прибув на місце події й ліквідував загоряння в одній з кімнат будинку. Інспектор Чернігівського РС, лейтенант служби цивільного захисту В. А. Шаповалов установив, що загоряння сталося внаслідок порушення власницею будинку правил пожежної безпеки при експлуатації пічного опалення.

22 листопада вогнеборці виїжджали на гасіння пожежі у приватному житловому будинку по вул. Шевченка в Чернігівці. Пожежні оперативно ліквідували загоряння й усунули загрозу його поширення на інші будівлі у вітряну погоду. Причина пожежі — порушення власником будинку правил пожежної безпеки при експлуатації пічного опалення.

Вранці 25 листопада до 5-ДПРП надійшло повідомлення про пожежу в одноповерховому житловому будинку в Чернігівці по вул. Покровській. Власниця з дітьми покинули будинок одразу після виявлення небезпеки. За лічені хвилини рятувальники загасили займання. Його причиною стали іскри з несправного телевізора.

Шановні мешканці району! Будьте обережними у своїх оселях, не залишайте печі без нагляду дорослих, завчасно очищайте димоходи та печі. Пам'ятайте: ваше життя та життя ваших дітей залежить від вас.

У разі виникнення пожеж та надзвичайних ситуацій телефонуйте до пожежно-рятувальної служби за номером телефону 101 (дзвінки з мобільних телефонів безкоштовні).

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням сільської ради від 25.11.2016

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів по Ільїнській сільській раді Чернігівського району Запорізької області на 2017 рік

№	Перелік питань щодо проектів розпоряджень та рішень	Мета прийняття розпоряджень та рішень	Відповідальний за розробку проекту	Строк підготовки проекту
—	—	—	—	—

Верхньотокмацькі волейболісти лідирують Районна федерація волейболу

За результатами двох турів лідером стала команда «Олімп» (с. Верхній Токмак) — 10 очок. За нею тримаються богданівська «Стріла» — 8 очок, збірня «Авангард» — 7 очок, «Оріон» (с. Стульневе) — 5 очок, ВК «Просторе» — 4 очка, «Чернігівка» — 2 очка.

Ігри наступного туру відбудуться в суботу, 10 грудня. Початок — о 9:00.

• ГУМОРЕСКА

ТО НЕ ЛАТКИ...

Володимир КОВАЛЕНКО

Закортіло на днях Діду у Європу, Та кризь дірку у штанях Видно... голу попу.

А вони в нього одні (Ще «совдепом» шиті) І на будні, й вихідні — Міллю всі побиті.

Баба в сльози: — Ну куди Ти поїдеш, діду? Не минути нам біди. Той уперсь: — Поїду!

Хочу знати, куди ведуть Неньку-Україну, Неохоче щось беруть Нас на ту чужину.

Баба тут бере нитки, Ножиці та голку, І кромсає на латки Онучка футболку.

Повча діда: — Будь меткий, Скупайся в кориті. Там кажи — це не латки, А гроші зашиті.

